

alle ordinære Tingdage, men endog affect fra at en saadan stadig Forsendelse af Protokollerne neppe vilde være hensigtsmæssig for deres Bevaring, saa vilde det tilfattede Diemed kun ufuldstændig opnaaes paa denne Maade, idet Begjærliger om Udskrifter dog maatte sendes til Kontoret, og Udskrifterne expederes og affendes derfra. Naar derhos Tinglæsningen skulde foregaae ved et andet Tingsted end Hovedtingstedet, saa maatte enten de Dokumenter, som indleveres til Tinglæsning eller Udsettelse, indsendes til Kontoret, og i saa Fald vilde det slet ikke være af nogen Interesse for Beboerne, at Tinglæsningen foregik ved et andet Tingsted, eller de maatte indleveres til Læsning eller Udsettelse under selve Tinget, hvoraf Folgen maatte blive, at den slet ikke kunde foregaae nogen Underfølgelse inden Læsningen eller Utlæsningen, og at der saare let vilde indløbe Mordener med Hensyn til den senere paafølgende Protokollation. Saaledes som Skjode og Pantebæsenet har udviklet sig i Kongeriget, synes i det Hele Protokollationen og Bøgenes Offentlighed at være det Bæstelige og Udgangen til at blive bekjendt med Protokollernes Indhold, til at erhverve Udskrifter og Attester af samme maa nødvendigvis være knyttet til det Sted, hvor Protokollerne opbevares, og hvor der haves et Personale til at expedere de indkomne Begjæringene. Naar Tinglæsningerne foregaae paa Hovedtingstedet, vindes ogsaa herved, at de kunne blive hurtigere expederede, idet ordinært Ting her afholdes hver ottende Dag, men ved andre Tingsteder hver fjortende Dag, som en Betragtning der om end ikke af afgjørende Betydning, dog ikke ganske bør oversees, kan ogsaa fremhæves, at en Udskillelse mellem Skjode og Pantebæsenet i de mindre til en Retskreds hørende Afdelinger vilde frembyde en Hindring for Omlægning af de til et Tingsted henlagte Dele af Retskredsen, som i mange Tilfælde vilde være hensigtsmæssig. Naar der er

Spørgsmaal om den Omlægning mellem de egentlige Retskredse, vil det imidlertid ikke kunne undgaaes, at der meddeles Udskrifter af Skjode og Pantebøgerne for de Deles Vedkommende, der overgaae til en anden Retskreds, medens Registerne, forsaavidt de ere indrettede i Overeensstemmelse med Lov af 28de Marts 1845, sædvanlig ere forte og forstillet for enkelte Sogne, og saaledes kunne afleveres delvis. De Udskrifter, som medgaae til saadanne Udskrifter maae anses for at være i Statens Interesse, da en hensigtsmæssig Ordning af Retskredsenes er af Bøstignethed for Retspleien, og maa derfor formentlig afholdes af Kongerigets Finantser, ad §§ 10, og 11.

Saa vel med Hensyn til de Retskredse, hvor der kun findes eet Tingsted, som for Hovedtingstedets Vedkommende i de Kredse, hvor der findes flere Tingsteder, har Man troet at burde beholde den hidtil gjældende Regel, at den ordinære Retsættes hver Uge, medens Man i sidstnævnte Tilfælde for de andre Tingsteders Vedkommende har troet at kunne indskrænke Afholdelsen af den ordinære Rets til hveranden Uge, navnlig af Hensyn til den Forogelse af Dommerens Forretninger, som bliver en Folge af Reiser til oftemere fjerntliggende Tingsteder. Det vil vistnok alligevel oftere blive nødvendigt for Dommeren at reise til de andre Tingsteder, for at foretage Extraretsfager eller private Politifager, eller Behandlingen af Strafferetsfager, men dette vilde ikke kunne undgaaes, om end den ordinære Rets blev sat hver Uge, medens Dommeren paa den anden Side i saa Tilfælde maatte reise, selv om der var Tidet eller Intet at foretage paa den bestemte Dag. Extraretsfager, som kræve en større Hurtighed, ville efter de givne Forskrifter kunne foretages udenfor de ordinære Tingdage, og dersom det i enkelte Tilfælde maatte være af Bøstignethed for Parterne, at saae en Sag der ikke egner sig til saadan Behandling hur-